

Το 1821 αποδεικνύει τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού

/ [Ελλάδα 1821 - 2021](#)

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας

Με την Ελληνική Επανάσταση του 1821 ένα αρχαίο έθνος δημιούργησε κράτος. Το **Έθνος** προϋπήρχε επί αιώνες και διατηρήθηκε παρά την υποδούλωση. Η **Εθνεγεργσία** υπήρξε η απόδειξη της διαχρονικής συνέχειας του Ελληνισμού. Η Αρχαία Ελλάδα και το Βυζάντιο (Ρωμανία) εμπνέουν και καθοδηγούν τους αγωνιστές, μορφωμένους ή ολιγογράμματους, λαϊκούς και κληρικούς.

«Για τον Χριστό και τον Λεωνίδα» αγωνιζόμαστε, γράφει η προκήρυξη του Σαλώνων Ησαΐα και του Αθανασίου Διάκου, η οποία δημοσιεύθηκε σε εφημερίδα της Τεργέστης. Τους Τριακόσιους του Λεωνίδα καλεί και ο Διονύσιος Σολωμός να σηκωθούν και να δουν τα παιδιά τους πώς αγωνίζονται. Στον Μαραθώνα και στις Θερμοπύλες αναφέρεται η Προκήρυξη του Αλεξάνδρου Υψηλάντη της 24.2.1821. Εκ του Σπαρτιατικού Στρατοπέδου υπογράφει τα κείμενά του ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης υποδηλώνοντας ότι οι Μανιάτες είναι απόγονοι των Αρχαίων Σπαρτιατών. «Γι' αυτά πολεμήσαμε» λέει στους στρατιώτες του ο Ιωάννης Μακρυγιάννης, όταν εκείνοι ήθελαν να πουλήσουν αρχαία αγάλματα σε

ξένους. Η Σφραγίδα της Α΄ Εθνοσυνελεύσεως της Επιδαύρου απεικονίζει την Αθηνά. Η Αρχαία Ελλάδα εμπνέει τον Αγώνα.

Αλλά και ο Ορθόδοξος Χριστιανικός πολιτισμός των Βυζαντινών έχει αφήσει ανεξίτηλη τη σφραγίδα του στο αγωνιστικό φρόνημα των επαναστατών. Τον Άγιο Κωνσταντίνο και την Αγία Ελένη μαζί με τη φράση «Εν τούτω Νίκαι» βάζει στη σημαία του ο Αλ. Υψηλάντης. Συνεχιστής του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ο οποίος δεν συνθηκολόγησε, αισθάνεται ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και το τονίζει στον έκπληκτο Βρετανό Πλοίαρχο Χάμιλτον. Τους νόμους των «αιιμνήστων ημών Χριστιανών Αυτοκρατόρων», δηλαδή των Βυζαντινών, ζητούν ως δίκαιο εφαρμοστέο στα δικαστήρια οι πληρεξούσιοι (παραστάτες) της Α΄ Εθνικής Συνελεύσεως. Η Κωνσταντινούπολη και η ανάμνηση του βυζαντινού μεγαλείου βρίσκονται στο επίκεντρο της Μεγάλης Ιδέας.

Το Έθνος δεν έπαυσε να υπάρχει. Το Έθνος διαφύλαξε πίστη, γλώσσα, ταυτότητα και ιστορική συνείδηση και επιβίωσε. Μοιάζει με θαύμα. Άλλοι λαοί θα είχαν χαθεί μετά από τόσα δεινά. Αν είχε βασιλεύσει ο Τούρκος στη Δυτική Ευρώπη Χριστιανούς δεν θα έβρισκες μετά από δέκα χρόνια, γράφει ο μαρτυρικός Πατριάρχης Κύριλλος Λούκαρις το 1616. Και συνεχίζει: Ενώ εδώ στην Ελλάδα, μετά από διακόσια χρόνια που βασανιζόμαστε, λάμπει ακόμη η πίστη του Χριστού.

Μας έλεγαν τρελούς, διηγείται **ο Γέρος του Μωριά**, για την απόφαση που πήραν να λευτερωθούν. Όμως είχαν χρέος απέναντι στις προηγούμενες και στις επόμενες γενιές. Τούς βάραινε η κληρονομιά της Αρχαίας Ελλάδος και του Χριστιανικού Βυζαντίου. Ο Αυτοκράτορας της Νικαίας Άγιος Ιωάννης Βατάτζης είχε ήδη αφήσει βαριά παρακαταθήκη από το 1237, γράφοντας προς τον Πάπα: «Δεν θα πάψουμε ποτέ να μαχόμαστε εναντίον εκείνων που έχουν κατακτήσει την Κωνσταντινούπολη». Έτσι επιβιώσαμε. Με όραμα και με επιμονή.

Ο Γάλλος συνθέτης **Έκτωρ Μπερλιόζ** κατάλαβε τα ιδανικά των αγωνιστών πολύ καλύτερα από ορισμένους σύγχρονους αμφισβητίες. Στη σύνθεσή του «Ηρωική σκηνή για την Ελληνική Επανάσταση» παρουσιάζει έναν ήρωα του 1821 να επικαλείται τον Σπαρτιάτη Λεωνίδα και έναν Ορθόδοξο ιερέα να ζητεί τη βοήθεια του Αγίου Κωνσταντίνου.

Γι' αυτά πολεμήσανε. Διότι πίστευαν ότι συνεχίζουν τους αγώνες των Σαλαμινομάχων, του Μεγάλου Αλεξάνδρου, του Νικηφόρου Φωκά, του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Έτσι ελευθερωθήκαμε: **«Για τον Χριστό και τον Λεωνίδα»**. Το 1821 επιβεβαιώνει την αδιάσπαστη συνέχεια του Ελληνισμού.

Άρθρο στα ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ, 20.3.2021